

Witfa mo peält ärra, ja ärgo tehko tems
ma Karristaminne mulle mitte Hirms. —

S. 357. Jjob öppetäs, mis üks waene
Jumimenne ommas Häddas peab teggema,
kui Jummal Koormat peäle panneb; ta
ütles: Mo Hingel tulleb jo Tüddimus mo
Ellust, agga ma tahhan omma Kaebdust
jälle jätta; ma tahhan räkida Jehowa ette
ommas Hinge Ribbedusjes, ja ööldä: ärs
ja moista mind mitte hukka, oh Jummal;
anna teada, mikspärrast sa minno wasto
ni korwaste waidled? On se hea so Mes
lest, kui sa liga teed, kui sa põlgad omma
Kätte Tööd, ja Öölatte Nou heaks kidad,
kui sa keik mo üllef ohto üllesotsid, ja mo
Patto taffanouad: se on sulle teada, et
ma ööl ei olle.

S. 358. Sinno Käed, oh Jummal, on
mind sure Hõlega walmistand ja mind teiz
nud, ja nüüd nelad sa otse mind ärra! Et
mõtle, et sa mind olled teinud; Nahha ja
Lib-

Eihhaga olled sinna mind katnud, ja Lu-
kontide; ja Soontega olled sa mind ühte
pannud; Eks ja Head olled sa mulle teinud,
ja sinno Üllewataminne hojab minno Wai-
mo. Sago sulle sest Käl, et ma jo ollen
Häbbiks ja Naerüs sanud, ja wata mo
Willetsusse peale, sest se kaswab sureks.
Mikspärrast olled sa mind lastnud Jlmale
sündida; oh, et ma olleksin Hinge heitnud,
enne kui ühhegi Silm mind olleks nähha
sanund, siis olleksin ma nenda, kui polleks
ma ellades olnud, kui olleks mind Emma
Jbhust Hauda widud. Eks mo Päiwi
olle piisut, sepärrast anna Nahho, et ma
woitsin näattoke jälle kerkitada, ennego ma
Pimmedusje ja Surma Warjo Male läh-
hen!

S. 359. Nüüd puhkes se kolmas Jjobi
Sõbradest, Sowar Nimmi (S. 348.) räs-
kima; ta Siidda sai wagga täis Jjobi
wagga Kõnnede peale; ta sai ka Jjobi
X 3 Koh-